

žrtveno moko ¹⁾, ostalo pa pojémo sedé v hiši. ²⁾ In ne pozabi sama prinesiti zdravja; ³⁾ prosim, dodeli (ga i meni). Res, s svetinjami ⁴⁾ si ojačaš zdravje preko mere, od sodbine ti določene.

(Dalje prihodnjé.)

¹⁾ Žrtvena moka se je darovala namesto kolačev in škropila s krvjó ónih živalij, katere so se žrtvovale.

²⁾ Poleg svetišča je bila hiša, kjer so žrtvovalci uživali one kose žrtev, ki niso bili odločeni svečenikom in bogovom.

³⁾ »Zdravje« znači pri atskih piscih: »posvečen kruh« (posvečeno jelo, posvečen dar). Prim. slov. »žegen« in »odpustek«. Take odpustke je delil svečenik onim, ki so prinašali žrtve.

⁴⁾ »Svetinja« je tu posvečeni kruh, katerega imenuje gori »zdravje«. Svečeniki pa niso delili samo posvečenih jedil, nego časih tudi vejice, mazila i. t. d.

Na skalini.

Na skalini sredi mórja
Samcat siromak stoji;
Zrè v daljine, zrè v višine,
Zauj nikjer rešitve ní.

Na obzorji drobna pika!
Nade zopet se vzbudé.
Ladja, ladja! Bliže, bliže!
Glasno bije mu srcé.

Kaj? . . . Tod mimo? . . . Roke širi,
Kličé, vpije — vse zamán! . . .
Mimo mene pluje ladja,
Beli mi zahaja dan!

† Jos. Freuensfeld.

Triolet.

In vender, dèkle, ni mi srce mrlo,
Ko brez ljubezni bil je pógled tvoj!
Razrušil se je lepi sèn nocoj,
In vender, dèkle, ni mi srce mrlo!
Kakó sem upal, da ves čar bi svoj
Nebó ljubezni meni kdaj odprlo;
In vender, dèkle, ni mi srce mrlo,
Ko brez ljubezni bil je pógled tvoj! —

Nikdár srcé ni moje bilo srečno,
Zakaj li srečno bilo bi sedaj?
Za njé ustvarjen ni na zemlji raj,
Nikdár srce ni moje bilo srečno!
Če le za hip bi pilo sreče slaj,
Od njega bi potem drhtelo večno.
Nikdár srcé ni moje bilo srečno,
Zakaj li srečno bilo bi sedaj!

Trošan.

